

Arrest

nr. 308 600 van 20 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. HAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 14 juni 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 25 oktober 2021 om internationale bescherming. Op 21 december 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, B. V. B. C. (...), verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op (...) 2002 in San Salvador. U woonde in Apopa (departement San Salvador) samen met uw vader, moeder en broer tot uw vertrek uit El Salvador. U ging naar school in het Instituto Nacional de Apopa, en dit tot uw vertrek in juni 2019. Uw vader werkt voor de politie.

Omwille van uw vader zijn werk kreeg u in 2018 op school te maken met intimidaties door een student die bij een bende zat, en 3 van zijn vrienden. Hoewel het meestal bij woorden bleef, werd u bij één incident gegrepen, waardoor uw sleutelbeen uit de kom ging. U kreeg daarvoor een verband in het ziekenhuis. Het bendelid dat u tergede verliet hierna de school. Hoewel de intimidaties daarna verminderden, lieten zijn vrienden het niet na u te intimideren wanneer zij u tegenkwamen op of rond de school.

Er waren bendeleden woonachtig in uw wijk die jongeren inzetten om o.a. uw familie in de gaten hielden. Toen uw moeder, H. Y. C. M. (...) en broer, E. J. B. C. (...), in mei 2019 terugkwamen van de universiteit, werden zij op de bus bedreigd omwille van het werk van uw vader. U werd niet op de hoogte gesteld van deze problemen tot op het moment dat er al beslist werd om omwille van deze bedreigingen El Salvador te verlaten.

U vertrok in juni 2019 uit El Salvador en bereikte België op 14 juni 2019 met het vliegtuig. Uw moeder en broer dienden te België een verzoek om internationale bescherming in op 19 juni 2019. Op 28 juni 2021 werd hun verzoek om internationale bescherming geweigerd. Na een beroepsprocedure bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze weigeringsbeslissingen van het CGVS op 27 september 2021.

U diende op 25 oktober 2021 ook zelf een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek uit El Salvador ging uw vader bij zijn ouders wonen, die elders in Apopa wonen. In het voorjaar van 2022 trachtten bendeleden in uw ouderlijk huis, dat toen verlaten was, in te breken. Ze wilden daar schuilen of materiaal van hen verbergen. Hun poging mislukte. Uw vader hoorde dit van een buurvrouw en zag dat er wat schade was aan het huis.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, een loonbrief van uw vader, een badge van uw vader zijn werk, een USB-stick met foto's en een video met betrekking tot de poging tot inbraak in uw ouderlijk huis (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw problemen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het

enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Wat uw asielaanvraag betreft, verklaarde u El Salvador te hebben verlaten omwille van problemen die zijn "begonnen toen mijn broer en moeder bedreigd werden" (NPO, P.4). In verschillende bewoordingen maakte u duidelijk dat de voornaamste reden voor uw vlucht uit El Salvador "met die bedreiging te maken [had] die geuit werd aan mijn moeder en broer" (NPO, P.5). Toen u gevraagd werd naar eventuele andere problemen waarom u vertrokken bent uit El Salvador, of er niet terug naartoe zou kunnen, bevestigde u wederom dat "het algemene probleem is dat zij mijn moeder en mijn broer bedreigden" (NPO, P.5). Ten slotte bevestigde u nog uitdrukkelijk dat u vertrokken bent uit El Salvador omwille van hetgeen uw broer en moeder is overkomen (NPO, P.6). U had ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangehaald dat "mijn broer en mijn moeder fysiek bedreigd" werden, waardoor jullie het land verlieten (vraag 5, vragenlijst CGVS dd 17/12/2021, zie administratief dossier).

Het staat dan ook buiten kijf dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming baseert op de asielmotieven die ook door uw moeder H. Y. C. M. (...) en broer, E. J. B. C. (...) werden aangehaald. Dient evenwel te worden opgemerkt dat in hun dossier op 28 april 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Na een beroepsprocedure bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de weigeringsbeslissing van het CGVS op 27 september 2021. De weigeringsbeslissing van uw moeder kan hier worden hernomen en luidt als volgt:

Dient immers te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw oudste zoon B. C. E. J. (...) verschillende hiaten, vaagheden, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden bevatten die betrekking hebben op essentiële elementen die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek uit El Salvador. Hierdoor wordt het CGVS verhinderd om zich een correct beeld te vormen over jullie werkelijke nood aan bescherming.

Uit uw verklaringen en deze door uw oudste zoon E. J. (...) afgelegd tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS van 11/01/2021 blijkt dat jullie problemen verband houden met het werk van uw partner B. B. O. A. (...) bij de politie en jullie in El Salvador geen andere problemen hebben gekend (NPO H. (...), P.6).

Het CGVS merkt ten eerste op dat u en uw zoon E. J. (...) twijfels zaaien over de werkelijke plaats waar jullie voorafgaand aan jullie vertrek zouden hebben gewoond. Gelet op het gegeven dat uw moeilijkheden met benedeleden zich zouden hebben afgespeeld in de regio van uw woonplaats Miramondo, doet voorgaande in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Naast het feit dat jullie geen officiële identiteitsdocumenten aanbrachten waaruit blijkt dat jullie in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek met het ganse gezin in residentie Miramondo verbleven, legden jullie tevens uitermate vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de precieze situatie over jullie woonwijk af.

Uit jullie verklaringen blijkt dat Miramondo een beveiligde, bewaakte en relatief kleinschalige residentie is, waar zich een politiekantoor en militaire post bevindt en waar de huizen aan elkaar grenzen (NPO H. (...), P.8; P.10; P.22; P.24 en NPO E. (...), P.4-6).

Rekening houdend met bovenvermelde is het allerm minst geloofwaardig dat uw zoon geen enkele naam van inwoners van Miramondo kon geven (NPO E. (...), P.5). Doorgevraagd naar informatie over de mensen uit Miramondo of hun profiel, antwoordde hij dat hij omwille van de problemen niet veel buiten kwam en niet veel met de burens praatte (NPO E. (...), p.5). In dit verband beweerde hij voorts in Miramondo geen vrienden te hebben en enkel inwoners van Miramondo te hebben begroet maar met hen geen contact te hebben gelegd (NPO E. (...), p.5). Op de vraag meer informatie te verschaffen over de handelszaken in Miramondo, raakte hij niet verder dan te stellen dat er kleine winkels waren en er aan de ingang van de wijk ook een 'pupuseria' (typisch El Salvadoraans gerecht) lag (NPO E. (...), p.5). Gevraagd om meer informatie te verschaffen over desbetreffende handelszaken, zei hij enkel dat er bedienden werkten en hij de eigenaars niet kent (NPO E. (...), p.5). Uw zoon kon evenmin antwoorden toen hem werd gevraagd met wie zijn ouders in Miramondo contact hadden (NPO E. (...), p.5). Dat uw zoon vrijwel geen details kon verstrekken over de inwoners en handelszaken van Miramondo, waar hij gans zijn leven verklaarde te hebben gewoond, is uitermate merkwaardig en doet bij het CGVS wenkbrouwen fronsen.

Tevens blijkt uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw zoon dat jullie weinig informatie konden verschaffen over de veiligheidssituatie in jullie wijk. Toen het CGVS uw zoon vragen stelde over veiligheidsincidenten met benedeleden in de wijk, raakte hij niet verder dan te stellen dat een inwoner uit Miramondo een probleem met een derde heeft gekend en hij twee of drie weken later verdwenen is. Meer informatie over dit incident kon hij niet geven (NPO E. (...), p.6). Verder haalde hij aan dat een politieagent zeven jaar geleden in Miramondo door benedeleden van de 18 werd vermoord. Op de vraag naar de naam van de agent moest hij wederom het antwoord schuldig blijven. Evenmin slaagde hij erin te antwoorden toen hem namen of aliansen van benedeleden van de 18 die in Miramondo opereerden werden gevraagd (NPO E. (...), p. 16).

Zelfs indien rekening wordt gehouden met de jeugdige leeftijd van uw zoon, het feit dat jullie volgens uw zoons verklaringen vrij geïsoleerd leefden omwille van het veiligheidsrisico's en jullie burens vaak verhuisden, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een minimum aan informatie over de inwoners en de veiligheidssituatie van de wijk waar hij gans zijn leven heeft gewoond kan verschaffen. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat uw beide zonen zich voor hun studies naar een school buiten de wijk verplaatsten en regelmatig gebruik maakten van het openbaar vervoer om zich van Miramondo naar andere plekken in San Salvador te verplaatsen (NPO H. (...), p.12; p.14 en NPO E. (...), p.10).

Opmerkelijk in dit verband is dat ook uw verklaringen over veiligheidsincidenten in Miramondo vaag en weinig gedetailleerd zijn. Net als uw zoon maakte u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS melding van een moord op een politieagent in Miramondo. U voegde eraan toe dat deze gebeurtenis de aanleiding was voor de inwoners van uw straat om zich te verenigen en vergaderingen met de inwoners van de wijk te organiseren (NPO H. (...), p.21). Gevraagd desbetreffend incident in de tijd te situeren, raakte u niet verder dan te stellen dat het enkele jaren geleden was. Tevens moest u het antwoord schuldig blijven toen het CGVS vroeg naar de naam van de politieagent die om het leven kwam. U haalde aan dat er na het incident geruchten de ronde deden dat er veel politieagenten in Miramondo woonden, maar slaagde er vreemd genoeg niet in ook maar één politieagent uit uw wijk bij naam te noemen (NPO H. (...), p.21). Evenmin slaagde u erin te antwoorden toen u werd gevraagd welke bende actief is in Miramondo (NPO H. (...), p.14). Dat u als partner van een politieagent, die bovendien als zelfstandig schoonheidsspecialiste in Miramondo werkzaam zou zijn geweest, hierover niet meer informatie kan verschaffen is merkwaardig en doet het CGVS verder twijfelen over jullie reële verblijfsituatie voorafgaand aan uw vertrek (NPO H. (...), p.5).

Het CGVS mag van jullie immers verwachten de nodige feiten en relevante informatie aan te brengen over uw woonplaats waar jullie 20 jaar zouden hebben gewoond en die jullie in mei 2019 na problemen met benedeleden van de 18 verklaarden te hebben moeten verlaten.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u en uw zoon bevreedende en weinig plausibele verklaringen aflegden over de precieze omstandigheden na het incident van 07/05/2019. Zo verklaarde uw zoon voor het CGVS dat uw partner in de week na het incident bij zijn ouders (de grootouders van uw zoon) overnachtte omdat hij niet veel vertrouwen had om in jullie woning in Miramondo te slapen en zich bij zijn ouders veiliger voelde (NPO E. (...), p.16). Rekening houdend met bovenstaande verklaring is het uitermate merkwaardig dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en deze van uw zoon, na het incident van 07/05/2019 daarentegen nog een week in Miramondo heeft verbleven en er ook overnachtte (NPO E. (...), p.15). Gevraagd waarom u op 07/05/2019 naar uw woning in Miramondo bent teruggekeerd nadat u uw kinderen bij uw schoonouders had afgezet, zei u dat u er nooit aan heeft gedacht dat benedeleden jullie in Miramondo zouden komen zoeken omdat jullie in een private, beveiligde en volgens u veilige kolonie woonden en bendes zich vooral op jonge mensen richtten (NPO H. (...), p.6; p.10; p.22).

Het is op z'n minst merkwaardig dat uw partner na het incident uit veiligheidsoverwegingen bij zijn schoonouders overnachtte terwijl u in de woning in Miramondo achterbleef. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat de bende 18 in de omgeving van Miramondo opereerde en de regio waar u op 07/05/2019 op de bus problemen kende door dezelfde bende 18 gedomineerd werd (NPO H. (...), p.14; p.24).

Wat er ook van moge zijn, indien u er op het vlak van veiligheid geen graten in zag om na het incident van 07/05/2019 terug te keren naar Miramondo dringt de vraag zich op waarom u zich dan gedurende deze periode zo goed als in het huis opsloot en niet buiten bent gekomen (NPO H. (...), p.10). Bovenstaande verklaringen vallen moeilijk te rijmen met elkaar. Hiernaar gevraagd verklaarde uw zoon dan weer niet op de hoogte te zijn waarom u na het incident een tijd in Miramondo bleef logeren (NPO E. (...), p.16).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaring als zou uw buurvrouw in de week na het incident, toen u nog in Miramondo verbleef, twee opeenvolgende dagen personen in het donker voor uw huis hebben zien staan het CGVS allerminst kon overtuigen (NPO H. (...), p.10). Zo kon u geen enkele informatie over de identiteit van deze personen verschaffen en toonde u niet in concreto aan dat de personen die uw buurvrouw had opgemerkt naar u of uw gezin op zoek waren (NPO H. (...), p.10-12).

De vraag die zich bovendien opdringt is waarom uw buurvrouw u niet contacteerde op het moment dat zij onbekenden voor uw huis opmerkte. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat jullie een goede band hadden, zij over uw telefoonnummer beschikte en wist dat uw partner voor de politie werkte (NPO H. (...), p.9-11). Dit klemmt bovendien met uw verklaring dat u in een beveiligde en bewaakte buurt woonde.

Bij bovenstaande dient verder te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat noch u, noch uw partner op geen enkel ogenblik geprobeerd hebben om over de personen die rondhingen rond uw woning informatie bij het politiekantoor aan de ingang van Miramondo in te winnen (NPO H. (...), p.22). Dat uw partner hierover geen verhaal haalde bij zijn collega's is uitermate merkwaardig en zet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met benedeleden in Miramondo en het feit dat zij daar naar jullie zouden komen zoeken zijn verder op de helling (NPO H. (...), p.22). Uw verklaring als zouden jullie zich uit veiligheidsoverwegingen niet geïnformeerd hebben kan gezien het profiel van uw partner niet aanvaard worden (NPO H. (...), p.22).

Voor wat betreft het werk van uw partner bij de politie, wat de directe aanleiding tot uw vlucht zou hebben gevormd, dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw zoon op verschillende punten uitermate vaag en weinig overtuigend zijn. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht dat het

profiel van uw partner van die aard is dat u en uw gezinsleden het slachtoffer werden van vervolging in El Salvador.

Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u over een basiskennis van de politie in El Salvador beschikt, is het opmerkelijk dat u specifiek over het werk van uw partner weinig informatie kon geven. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u over zijn ganse carrière bij de politie sinds 1996 slechts twee van zijn collega's bij voornaam (alias) kon noemen (NPO H. (...), p.17). U kende de nationale politiechef van El Salvador, maar slaagde er evenmin in te antwoorden toen u gevraagd werd naar namen van leidinggevenden op één van de posten waar uw partner ooit werkzaam was (NPO H. (...), p.16-17; p.19).

Dat u over de collega's van uw partner niet meer informatie kon geven is uitermate vreemd temeer daar u in dit verband zelf verklaarde dat jullie met de kinderen en collega's van uw partner op excursie naar het strand of naar een privé-boerderijen gingen (NPO H. (...), p.19) en uw partner met een groep van 8 collega's uit ging (NPO H. (...), p.17).

U verklaarde verder dat uw partner de laatste vijf jaar voor de politie van Mejicanos werkte, maar vreemd genoeg kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd bij welke afdeling binnen de politiestructuur hij werkzaam was (NPO H. (...), p.15). Gevraagd bij welke afdeling hij in Mejicanos werkte, zei u het volgende: "Hij werkte niet in een afdeling, zij stuurden hem alleen maar uit op patrouille." Zelfs toen het CGVS meer uitleg verschaftte over de afdelingen met elk hun bevoegdheid over een bepaalde materie, slaagde u er niet in meer informatie over de afdeling of eenheid van uw partner in Mejicanos te verschaffen (NPO H. (...), p.15). Naar het einde toe van het persoonlijk onderhoud van 11/02/2021 vernoemde u plots de afdeling onderzoek, vreemdelingenzaken, toerisme en rurale afdeling binnen de politiestructuur (NPO H. (...), p.16). Toen het CGVS u hierop de vraag stelde bij welke eenheid uw partner werkte slaagde u er opnieuw niet in te antwoorden en raakte u niet verder dan te stellen dat hij basisagent was en patrouilles deed (NPO H. (...), p.18).

Ook uw zoon kwam niet verder dan te zeggen dat zijn vader in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek in Mejicanos werkzaam was en patrouilles deed en moest tussenkomen als er problemen waren. Bij welk departement of politiepost zijn vader in Mejicanos werkzaam was, hoelang hij in Mejicanos werkzaam was, waar zijn kantoor zich bevond, wie zijn baas of zijn collega's waren wist uw zoon evenmin (NPO E. (...), p.8-9; p.17).

Aangaande de familiesamenkomsten met collega's, verklaarde uw zoon bovendien zich hierover niets te kunnen herinneren en zei hij dat jullie de laatste zes jaar, nadat de situatie met bendes slechter werd, alvast niets meer hebben gedaan (NPO E. (...), p.10-11 en p.20).

Voorts is het uitermate vreemd dat uw zoon er niet in slaagde om te antwoorden toen hem werd gevraagd of zijn vader nog steeds bij de politie in Mejicanos werkzaam was (NPO E. (...), p.16). Sterker nog, hij beweerde over het actuele werk van zijn vader geen enkele informatie te bezitten. Bovenstaande is vreemd gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij na zijn aankomst in België contacten onderhield met zijn vader (NPO E. (...), p.16). U verklaarde in dit verband dan weer dat uw partner ongeveer twee maanden na jullie vertrek naar België omwille van veiligheidsredenen van Mejicanos naar Ciudad Delgado werd overgeplaatst, waar hij sindsdien een terrein bewaakt van de politie waar beschadigde en in beslag genomen voertuigen geparkeerd staan (NPO H. (...), p.14-16). Dat uw zoon met geen woord repte over het feit dat zijn vader is overgeplaatst is uitermate merkwaardig.

Evenmin bleek uw zoon op de hoogte te zijn van het feit als zou zijn vader in de periode van jullie vertrek naar België een aanvraag hebben ingediend voor een promotie en kort na jullie vertrek tot de graad 'Cabo' (korporaal) promoveerde (NPO H. (...), p.19-20 en NPO, zoon, p.19).

De verklaring van uw zoon noch bij zijn vader, noch bij u geïnformeerd te hebben over zijn huidige werk onder het mom van veiligheid en schrik is in deze niet aanvaardbaar (NPO E. (...), p.16; p.19).

Het is immers weinig geloofwaardig dat u en uw zoon na jullie aankomst in België en ter voorbereiding van jullie asielinterviews het werk van uw partner/vader, dat door jullie als enige vluchtmotief naar voor werd geschoven, niet zouden hebben besproken (NPO E. (...), p.16; p.19).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u en uw zoon er niet in slaagden een reëel zicht te bieden op de werksituatie van uw partner voorafgaand aan jullie vertrek.

De mail van 15/01/2021, die enkele dagen na het persoonlijk onderhoud naar het CGVS werd gestuurd, met kopieën van een foto van een politieagent, de voorzijde van een politiebade (afgeleverd op 13/01/2021) en een afschrift van een recente loonfiche van 11/01/2021 wijzigen hieraan niets. Bovendien betreffen de stukken slechts kopieën die gemakkelijk te vervalsen zijn en onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit.

Opmerkelijk bovendien is dat de door u neergelegde kopie van de politiebade twee dagen na het persoonlijk onderhoud werd afgeleverd en u tevens naliet om officiële identiteitsstukken van uw partner met foto neer te leggen waarmee aangetoond kan worden dat uw partner wel degelijk de persoon is die afgebeeld werd op de documenten.

Het CGVS stelt verder vast dat noch u, noch uw zoon erin slaagden om een duidelijk beeld te schetsen van de veiligheidssituatie voor uw partner sinds jullie vertrek naar België en evenmin konden overtuigen in jullie verklaringen over de opvolging van het onderzoek naar de daders dat naar aanleiding van uw klacht van 09/05/2019 zou zijn gevoerd.

Voor wat betreft de door u neergelegde klacht van 09/05/2019 bij de politie, dient voorafgaandelijk te worden aangestipt dat het CGVS in de inhoud van de klacht een niet onbelangrijke discrepantie opmerkte met de door uw zoon afgelegde verklaring voor het CGVS. Zo blijkt uit een vertaling van de door u neergelegde klacht, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat u, in tegenstelling tot wat uw zoon voor het CGVS verklaarde (NPO H. (...), p.14), tijdens uw verklaringen bij de politie door uw partner vergezeld werd. Ook u rept met geen woord over de aanwezigheid van uw partner op het politiekantoor (NPO H. (...), p.23). Verder dient te worden vastgesteld dat u uitermate beperkte informatie kon verschaffen over de contacten met de politie die u na uw klacht op 09/05/2019 verklaarde te hebben onderhouden.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dat u drie of vier dagen na het incident en nadat u klacht had ingediend twee keer door een collega van uw echtgenoot uit Ciudad Delgado gebeld werd met de boodschap dat jullie zouden worden geholpen en u gevraagd werd bijkomende informatie over uw belager op 07/05/2019 te verschaffen (NPO H. (...), p.23-p.24). Doorgevraagd naar de naam van de agent waarmee u contact had, moest u het antwoord schuldig blijven (NPO H. (...), p.24). Op de vraag naar de contactgegevens van de agent die uw klacht opvolgde beweerde u dat zijn nummer in het geheugen van uw gsm stond maar u door problemen met uw chip de contactgegevens van desbetreffende persoon bent kwijtgespeeld (NPO H. (...), p.25).

Na het gesprek met de collega van uw echtgenoot, liet u na initiatief te nemen om uw klacht op te volgen (NPO H. (...), p.25). Als reden hiervoor gaf u aan dat u met veel andere zaken bezig was. Tot wie uw echtgenoot zich sindsdien voor informatie over uw klacht richtte, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (NPO H. (...), p.25). Op de vraag of u of uw partner door de Fiscalia (Openbaar Ministerie) werden opgeroepen om verdere informatie over uw belagers te verschaffen antwoordde u dan weer het volgende: "Ik in ieder geval niet." (NPO H. (...), p.24). U voegde eraan toe dat het niet bij u opkwam om via uw partner informatie in te winnen of hij door de Fiscalia of de politierechercheur die belast is met uw zaak gecontacteerd werd (NPO H. (...), p.24). Uw zoon zei in dit verband niet op de hoogte te zijn of er naar aanleiding van uw klacht al dan niet personen werden opgepakt (NPO E. (...), p.18). Uw verklaring als zou hij bijna nooit thuis zijn geweest, is geen afdoende verschoningsgrond voor het ontbreken aan deze informatie (NPO H. (...), p.24). Niets belette u om hierover na uw aankomst in België informatie in te winnen. Het feit dat u naliet zich hierover te informeren tast op fundamentele wijze de ernst van de door u beweerde vrees bij terugkeer aan.

Voor wat betreft de door u neergelegde verklaring van uw partner binnen de politiedienst waar uw partner werkzaam was van 11/05/2019, dient bovendien te worden opgemerkt dat dergelijk stuk subjectief is waaraan door de bestaande verwantschapsband en het mogelijke voordeel dat hij kan verkrijgen bij uw toekenning van de hoedanigheid van vluchteling weinig objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Tevens dient te worden vastgesteld dat het uitermate vreemd is dat de hoofding van de brief slechts een kopie van het logo van de NCP draagt terwijl het stuk wel een originele handtekening bevat. Bovendien blijkt uit een vertaling van het stuk dat de Spaanse tekst een doorlopende tekst zonder punten of komma's betreft en de tekst van gebrekkige structuur is.

Wat er ook van moge zijn, dat u zich niet informeerde tot wie uw partner zijn verklaring richtte is uitermate merkwaardig. Temeer daar de naam van de persoon aan wie de verklaring van uw partner gericht is duidelijk in het stuk vermeld wordt. Hiernaar gevraagd zei u enkel dat uw partner zijn baas met deze verklaring op de hoogte moest brengen van het feit dat hij kennis had van het incident waarin u op 07/05/2019 betrokken raakte (NPO H. (...), p.5).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat zowel u als uw zoon uitermate vaag bleven over de veiligheidssituatie en problemen voor uw partner sinds jullie anderhalve jaar geleden uit El Salvador vertrokken zijn. Uw zoon moest het antwoord schuldig blijven toen hem gevraagd werd of zijn vader sindsdien problemen heeft gekend (NPO E. (...), p.16). Ook u bleef hierover uitermate vaag (NPO H. (...), p.7). Dat jullie zich niet grondig informeerden over de situatie voor uw partner/vader na jullie vertrek is opvallend en doet verder twijfels rijzen over de ernst van de door jullie aangehaalde vrees. Aangezien u uw land van herkomst bent ontvlucht omwille van problemen door het werk van uw partner kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u en uw zoon zich na jullie aankomst in België grondig informeren over zijn veiligheidssituatie en het verdere verloop van de klacht die u naar aanleiding van het incident van 07/05/2019 heeft ingediend.

Aanvullend dient te worden vastgesteld dat uw partner weinig haast lijkt te hebben om jullie in België te vervoegen, nog steeds in Apopa woont en in San Salvador als politieagent werkzaam is. Bovenvermelde vormt een tegenindicatie dat hij internationale bescherming dringend noodzakelijk acht en valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de door jullie beweerde vrees voor zijn leven omwille van zijn job (NPO H. (...), p.6). De zorg voor zijn ouders die volgens uw verklaringen met gezondheidsproblemen te kampen hebben kan na anderhalf jaar niet meer als verschoningsgrond voor zijn verblijf bij zijn ouders en uitgesteld vertrek naar België worden aanvaard, temeer daar ook nog een andere zoon, J. M. (...), bij uw schoonouders inwoont (NPO H. (...), p.13). U vermeldt nergens dat uw partner concrete stappen heeft gezet zijn gezin hier te vervoegen.

Wat er ook van moge zijn, niets in uw verklaringen wijst erop dat uw echtgenoot sinds jullie vertrek in juni 2019 concrete problemen heeft gekend (NPO H. (...), p.7). Indien leden van de bende 18 daadwerkelijk uw partner en zijn gezin viseren omdat zij op de hoogte zijn dat hij politieagent is kan verondersteld worden dat uw partner hierdoor na jullie vertrek concrete problemen met bendeleden zou hebben ondervonden of

bendeleden in Miramondo naar jullie zouden zijn, wat nergens uit uw verklaringen of deze van uw zoon kan worden afgeleid (NPO H. (...), p.8-9; p.12; p.25 + NPO E. (...), p.8; p.16).

Voor wat betreft de overige door u aangehaalde vrees voor rekrutering van uw zonen, dient daarnaast te worden opgemerkt dat u deze vrees niet in concreto heeft aangetoond (NPO H. (...), p.26). Hier in algemene termen naar verwijzen volstaat niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of uit een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet El Salvador te hebben verlaten.

Er dient te worden opgemerkt dat uit deze weigeringsbeslissing, alsook uit de bevestiging van de RvV met betrekking tot deze beslissing, geenszins blijkt dat u op basis van de vluchtmotieven van uw moeder en broer enigszins in aanmerking komt voor internationale bescherming zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of de Erkenningsrichtlijn (blauwe map, zie administratief dossier). Ter illustratie van het gevaar dat u als familielid van een politieagent zou lopen bij terugkeer naar El Salvador haalde u nog aan dat bendeleden zouden gepoogd hebben in het huis van uw vader in te breken (NPO, P.7). Ter staving van dat incident legde u een USB-stick neer met een video waarop beelden te zien zijn van de binnenkant van een huis, en 14 foto's van hetzelfde interieur (groene map, zie administratief dossier). Deze poging tot inbraak bleek echter geenszins te kaderen binnen een geïmagineerde vervolging van uw vader, maar was louter iets wat de daders "ook zo gedaan hadden in leegstaande huizen". Het doel van die inbrekers was volgens u "onder te duiken, of om dingen te bewaren". U besloot dat het vermoedens uwentwege betrof (NPO, P.7). Uit bovenstaande verklaringen en de bijhorende documenten kan geenszins een vrees voor vervolging worden vastgesteld.

Vervolgens beschreef u nog dat jullie bij terugkeer "opnieuw bang zullen zijn om buiten te kunnen komen, om basisdingen te doen zoals studeren en boodschappen gaan doen". U verklaarde dat op basis van "het feit dat wij weten dat zij ons in het oog houden" en "zij ons dan kunnen achtervolgen om dan de route te kennen die wij gewoonlijk nemen" (NPO, P.7-8). Er werd u gevraagd of en hoe dit in het verleden tot problemen had geleid, waarop u weinig verhelderend zei van wel, "door het feit dat zij allemaal met elkaar contact onderhouden". Om verduidelijking gevraagd beschreef u dat uw vader u soms in de auto vertelde "dat er weer mensen waren die aan hem plakten", waarmee hij bedoelde "dat we achtervolgd werden" (NPO, P.8). Er dient hierover te worden opgemerkt dat ook uit deze vage verklaringen geenszins een vrees voor vervolging worden vastgesteld. Dat uw vader u soms had gezegd dat hij achtervolgd werd vormt immers geen element waaruit blijkt dat er in uw hoofd een gegronde vrees ten opzichte van El Salvador zou bestaan. Temeer uw vader op heden nog steeds in El Salvador verblijft en voor zover duidelijk is er nog steeds politieagent is.

Op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS had u, naast de problemen van uw moeder en broer omwille van uw vaders werk, nog aangehaald dat u in El Salvador, en dan "vooral op school leed [...] onder intimidaties". U vertelde daarover dat enkelen van uw schoolgenoten u verweten dat u "als zoon van politieagent ik me superieur voelde ten opzichte van hen, terwijl ik me net afzijdig hield om problemen en dergelijke te vermijden" (NPO, P.5). Het was vooral omwille van een bendelid, die ook naar uw school ging, dat u "in het begin [...] onder verbale intimidaties geleden" hebt, en "toen ze merkten dat ik niet reageerde op hetgeen zij zeiden" ook onder "fysieke agressie" (NPO, P.8). Die fysieke agressie betrof "één incident", en over de gevallen van verbale intimidatie verklaarde u "die vonden niet zo opeenvolgend plaats, maar ze zeiden die dingen wel" (NPO, P.8). U legde uit dat toen u fysiek aangevallen werd, deze kwelduivels u vastgrepen waardoor uw schouder uit de kom is geraakt. Hierdoor bent u naar het ziekenhuis gegaan, waarna u mits een verband om de schouder kon genezen (NPO, P.9). Dit voorval vond plaats in 2018, een jaar voor uw vertrek, en "nadien is dat bendelid gestopt met naar school te gaan. En zijn vrienden zijn beetje bij beetje afstand beginnen nemen" (NPO, P.9). Hoewel u vertelde dat de intimidaties ook na het verdwijnen van dat bendelid verder gingen, ditmaal door "die vrienden van het bendelid" bleken deze sindsdien wel veel minder frequent en eerder toevallig, "wanneer ik de pech had dat wij op hetzelfde moment de school buiten wandelden, of dat wij elkaar binnen de schoolmuren tegenkwamen" (NPO, P.9).

Hoewel het CGVS dit soort pestgedrag uiteraard afkeurt, kan het uit uw verklaringen niet concluderen dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd doelgerichte vervolging op basis van het werk van uw vader. Zo betreffen uw verklaringen enerzijds blote beweringen, die u niet staft met documenten. Er dient anderzijds te worden opgemerkt dat u in de nasleep van het incident waarbij u het slachtoffer werd van fysieke agressie nog "ongeveer een jaar" in El Salvador verbleef en voltijds naar school ging. Er was sindsdien een vermindering van het pestgedrag, aangezien dat bendelid "zijn vrienden [...] beetje bij beetje afstand beginnen nemen" zijn (NPO, P.9). Deze incidenten kunnen hoe dan ook niet als zwaarwichtig genoeg worden beschouwd als element waarvoor u in aanmerking zou kunnen komen voor internationale bescherming. Bovendien gaf u uitdrukkelijk aan dat deze incidenten ook in uw hoofd geen reden voor vertrek waren en beschouwde u het als "mijn persoonlijk probleem, dat ik intimidaties ondervond. Maar wij zijn uit El Salvador vertrokken omwille van de bedreigingen naar mijn moeder en mijn broer toe" (NPO, P.5). U haalde deze incidenten evenmin aan

toen u op de DVZ gevraagd werd naar de redenen voor uw vertrek (vraag 5, vragenlijst CGVS dd 17/12/2021, zie administratief dossier).

Uit het geheel van bovenstaande elementen blijkt geenszins dat u op basis van uw asielrelaas in aanmerking komt voor internationale bescherming zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw paspoort heeft slechts betrekking op uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. De badge van uw vader werd reeds in het kader van de asielprocedure van uw moeder neergelegd op het CGVS, en werd aldus in bovenstaande beslissing uitvoerig besproken. Uit de recente loonfiche van uw vader kan hoogstens worden opgemaakt dat hij in februari 2023 werkzaam is voor de politie. Enerzijds kan daaruit geenszins de bevestiging van uw asielrelaas worden afgeleid, anderzijds dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat u een vermeende vrees voor vervolging inroept ten opzichte van El Salvador op basis van het werk van uw vader als politieagent, terwijl hij zijn werk in de loop der jaren gewoon zou verder gezet hebben. Deze tegenstrijdigheid bevestigt wederom dat er geenszins een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld.

Bijkomstig kan nog worden opgemerkt dat, hoewel u al sinds juni 2019 in België bent, u pas op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Hoewel u al sinds april 2020 meerderjarig bent, uw moeder en broer hun verzoek om internationale bescherming reeds op 28 juni 2021 geweigerd werd, en deze weigeringsbeslissing op 27 september 2021 werd bevestigd door de RvV, diende u pas een maand later zelf een verzoek om internationale bescherming in. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van uw vermeende vrees voor vervolging ten opzichte van El Salvador verder.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als zoon van een politieagent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

“In de bestreden beslissing wordt verzoeker in wezen verweten dat hij zijn land om dezelfde redenen heeft verlaten als zijn moeder en zijn oudere broer, wier asielaanvraag in september 2021 door Uw Raad is afgewezen.

In de bestreden beslissing wordt enkel de negatieve beslissing overgenomen die het CGVS in april 2021 ten aanzien van zijn moeder en broer heeft genomen.

Verweerder heeft de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet specifiek onderzocht en heeft verzoekers ervaring met de bedreigingen die zijn familie ertoe hadden aangezet het land te verlaten, niet grondig gehoord. De hoorzitting duurde nog geen twee uur en de protection officer heeft tijdens de hoorzitting expliciet tegen verzoeker gezegd dat hij hem niet zou ondervragen over de door zijn moeder en broer aangevoerde asielgronden, omdat deze feiten niet geloofwaardig werden geacht. Verzoeker kreeg dus geen kans om de geloofwaardigheid van het asielverhaal van zijn familie opnieuw te bevestigen.

Verzoeker is erg jong en zijn verklaringen zijn daarom spontaner, en zijn getuigenis over wat hij heeft meegemaakt in het land is daarom goed prima facie bewijs dat zijn familie de waarheid spreekt en inderdaad is bedreigd vanwege het werk van de vader voor de politie.

Verweerder was niet vrijgesteld van een grondige analyse van verzoekers nieuwe verklaringen en van het nagaan of zijn verklaringen de geloofwaardigheid van het asielverhaal van zijn familie herstelden, alleen omdat zijn broer en moeder twee jaar geleden een afwijzende beslissing hadden gekregen.

In dit geval is het opvallend dat de antwoorden van verzoeker op de (weinige) gestelde vragen overeenstemmen met het relaas van zijn moeder en broer.

Net als zijn moeder en broer beschreef verzoeker zijn leven als inwoner van de Miramundo-kolonie. Hoewel door het CGVS was betwist dat zijn familie in de Miramundo-kolonie had gewoond voordat zij het land verlieten, werd dit in het bestreden besluit niet langer expliciet betwist. Verzoeker was precies over zijn exacte adres (“In de gemeente San Salvador, in Apopa, in de kolonie Miramundo, pasaje (...), huisnummer (...).”). Hij toonde ook video's/foto's van zijn huis in Miramundo, waar leden van criminele bendes onlangs hadden geprobeerd binnen te dringen.

Net als zijn moeder legde hij uit dat zijn vader een agent was geweest toen zij het land verlieten, maar na hun vertrek was bevorderd tot korporaal (NPO, p.3; NPO, H. (...), p. 19-20).

Opgemerkt zij dat verweerder niet langer betwist dat verzoekers vader bij de politie in El Salvador werkt, hetgeen een belangrijke aanwijzing is voor de problemen waarmee dit gezin in het land van herkomst te kampen had.

Verzoeker heeft namelijk loonstrookjes uit 2023 overgelegd waaruit blijkt dat zijn vader nog steeds politieagent is.

Verweerder was verbaasd dat de vader van het gezin nog steeds in El Salvador woonde, ondanks de risico's en bedreigingen die hij had ontvangen. Enerzijds moet men begrijpen dat hij vrijwillig een risicovolle taak op zich nam voor zijn land. Er is natuurlijk een groot risico dat hij wordt opgepakt en vervolgd door criminele bendes. Dit heeft hij echter geaccepteerd, gezien zijn gekozen beroep. Hij wilde echter niet dat zijn familieleden hun leven zouden riskeren vanwege hem. Verzoeker legde ook uit dat zijn grootouders oud en ziek waren en dat zijn vader, die bij hen woonde, voor hen moest zorgen.

Het feit dat verzoekers vader nog leeft en werkt, betekent natuurlijk niet dat zijn leven niet in gevaar is en dat zijn familie veilig zou zijn als hij terugkeerde.

Verzoeker heeft herhaaldelijk en met gevoel voor ervaring uitgelegd dat hij, ondanks zijn toen nog jonge leeftijd, begreep dat zijn ouders in de gaten werden gehouden door criminele bendes in zijn buurt.

Uit zijn opmerkingen hierover en over de bedreigingen aan het adres van zijn gezin blijkt dat hij echt over ervaring beschikte:

« (...).”

Verzoeker verklaarde ook dat leden van de bende hadden geprobeerd in te breken in hun huis in de kolonie en legde bewijzen van die inbraak over. Dit feit werd op zich niet echt betwist door verweerder, die echter volhield dat het verband tussen dit incident en het werk van de vader niet was aangetoond. Verweerder moest deze gebeurtenis niettemin als prima facie bewijs in aanmerking nemen.

Verzoeker heeft de feiten verteld zoals ze zich hebben voorgedaan, zonder te overdrijven en volgens zijn kennis, gelet op zijn jonge leeftijd, aangezien hij zijn land heeft verlaten toen hij nog minderjarig was.

Verzoeker vertelde met grote oprechtheid dat hij in 2018 op weg van school naar huis verbaal was lastiggevallen en fysiek was aangevallen vanwege het werk van zijn vader door jonge leden van de bende. Deze feiten zijn niet echt betwistbaar en worden ook niet serieus betwist door de tegenpartij.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt ook versterkt door de vele objectieve bronnen die bevestigen dat de benedeleden politieagenten en hun familieleden aanvielen, ongeacht de rang of functie van de betrokken politieagent.

Bijgevolg moest het CGVS voorzichtiger zijn in zijn beoordeling van deze zaak..

Het wordt niet betwist dat verzoeker in een kolonie woonde waar de MS 18-groep sterk aanwezig was. Deze bende was zich terdege bewust van de positie van hun vader als politieagent.

Volgens de Washington Post: "(...)"

https://www.washingtonpost.com/world/the_americas/its-so-dangerous-to-police-ms-13-in-el-salvador-that-officers-are-fleeing-the-country/2019/03/03/e897dbaa-2287-11e9-b5b4-1d18dfb7b084_story.html

Volgens een andere bron :

"(...)"

"Gang threat Salvadoran military personnel families", beschikbaar op:

<https://www.linkedin.com/pulse/gang-threat-salvadoran-military-personnel-families-kirkland-ph-d->

Volgens Insight Crime,

"(...)"

Beschikbaar op : Spike in Attacks on Security Force Families as El Salvador Violence Declines 13 juni 2017,

<https://insightcrime.org/news/brief/spike-attacks-security-force-families-el-salvador-violence-declines/>

Volgens "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El Salvador" van maart 2016:

"(...)"

Concluderend moet aan verzoeker het voordeel van de twijfel worden gegeven, ook al kunnen bepaalde elementen van zijn asiolverhaal in twijfel worden getrokken. Hem moet de vluchtelingenstatus worden toegekend.

Subsidiar moet de zaak worden terugverwezen naar het CGVS voor een grondiger analyse van de persoonlijke ervaring van verzoeker met de bedreigingen aan het adres van zijn gezin voordat hij het land verliet."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 15 mei 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence" van 21 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart samen met zijn moeder en broer zijn land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen door het werk van zijn vader bij de politie. Verzoeker zou hierdoor in 2018 op school te maken hebben gekregen met intimidaties door een student die bij een bende zat en drie van diens vrienden. Ook zou er een incident zijn geweest waarbij zijn sleutelbeen uit de kom ging. Zijn moeder en broer

zouden in mei 2019 op de bus bedreigd zijn geweest omwille van het werk van zijn vader. In juni 2019 zouden verzoeker, zijn moeder en zijn broer uit El Salvador zijn vertrokken. Na hun vertrek, in het voorjaar van 2022, zouden bendeleden getracht hebben in zijn ouderlijk huis, dat toen verlaten was, in te breken om daar te schuilen of hun materiaal te verbergen.

Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld, baseert verzoeker zich voor zijn verzoek om internationale bescherming op de asielmotieven die ook zijn moeder en broer reeds hadden ingeroepen. Hierover oordeelde de Raad reeds in zijn arrest met nr. 261 126 van 27 september 2021 dat aan de door hen voorgehouden problemen met bendeleden omwille van het werk de vader van verzoeker als politieagent geen geloof kan worden gehecht. Er blijkt niet dat de moeder en broer van verzoeker tegen dit arrest een cassatieberoep hebben ingesteld, zodat dit arrest kracht van gewijsde heeft. De omstandigheid dat verzoekers antwoorden op de hem gestelde vragen overeenstemmen met het relaas van zijn moeder en broer leidt niet tot de vaststelling dat er plots toch wel geloof zou moeten worden gehecht aan de door zijn moeder en broer voorgehouden problemen met bendeleden omwille van het werk zijn vader. Er wordt voorts niet ingezien waarom verzoeker over de door zijn moeder en broer aangehaalde feiten, die zowel door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) als door de Raad reeds ongeloofwaardig werden bevonden, nog meer gehoord zou moeten worden.

Over verzoekers verklaringen die in het verlengde liggen van deze problemen wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

“Ter illustratie van het gevaar dat u als familielid van een politieagent zou lopen bij terugkeer naar El Salvador haalde u nog aan dat bendeleden zouden gepoogd hebben in het huis van uw vader in te breken (NPO, P.7). Ter staving van dat incident legde u een USB-stick neer met een video waarop beelden te zien zijn van de binnenkant van een huis, en 14 foto’s van hetzelfde interieur (groene map, zie administratief dossier). Deze poging tot inbraak bleek echter geenszins te kaderen binnen een geviseerde vervolging van uw vader, maar was louter iets wat de daders “ook zo gedaan hadden in leegstaande huizen”. Het doel van die inbrekers was volgens u “onder te duiken, of om dingen te bewaren”. U besloot dat het vermoedens uwentwege betrof (NPO, P.7). Uit bovenstaande verklaringen en de bijhorende documenten kan geenszins een vrees voor vervolging worden vastgesteld.

Vervolgens beschreef u nog dat jullie bij terugkeer “opnieuw bang zullen zijn om buiten te kunnen komen, om basisdingen te doen zoals studeren en boodschappen gaan doen”. U verklaarde dat op basis van “het feit dat wij weten dat zij ons in het oog houden” en “zij ons dan kunnen achtervolgen om dan de route te kennen die wij gewoonlijk nemen” (NPO, P.7-8). Er werd u gevraagd of en hoe dit in het verleden tot problemen had geleid, waarop u weinig verhelderend zei van wel, “door het feit dat zij allemaal met elkaar contact onderhouden”. Om verduidelijking gevraagd beschreef u dat uw vader u soms in de auto vertelde “dat er weer mensen waren die aan hem plakten”, waarmee hij bedoelde “dat we achtervolgd werden” (NPO, P.8). Er dient hierover te worden opgemerkt dat ook uit deze vage verklaringen geenszins een vrees voor vervolging worden vastgesteld. Dat uw vader u soms had gezegd dat hij achtervolgd werd vormt immers geen element waaruit blijkt dat er in uw hoofde een gegronde vrees ten opzichte van El Salvador zou bestaan. Temeer uw vader op heden nog steeds in El Salvador verblijft en voor zover duidelijk is er nog steeds politieagent is.

Op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS had u, naast de problemen van uw moeder en broer omwille van uw vaders werk, nog aangehaald dat u in El Salvador, en dan “vooral op school leed [...] onder intimidaties”. U vertelde daarover dat enkelen van uw schoolgenoten u verweten dat u “als zoon van politieagent ik me superieur voelde ten opzichte van hen, terwijl ik me net afzijdig hield om problemen en dergelijke te vermijden” (NPO, P.5). Het was vooral omwille van een bendelid, die ook naar uw school ging, dat u “in het begin [...] onder verbale intimidaties geleden” hebt, en “toen ze merkten dat ik niet reageerde op hetgeen zij zeiden” ook onder “fysieke agressie” (NPO, P.8). Die fysieke agressie betrof “één incident”, en over de gevallen van verbale intimidatie verklaarde u “die vonden niet zo opeenvolgend plaats, maar ze zeiden die dingen wel” (NPO, P.8). U legde uit dat toen u fysiek aangevallen werd, deze kwelduivels u vastgrepen waardoor uw schouder uit de kom is geraakt. Hierdoor bent u naar het ziekenhuis gegaan, waarna u mits een verband om de schouder kon genezen (NPO, P.9). Dit voorval vond plaats in 2018, een jaar voor uw vertrek, en “nadien is dat bendelid gestopt met naar school te gaan. En zijn vrienden zijn beetje bij beetje afstand beginnen nemen” (NPO, P.9). Hoewel u vertelde dat de intimidaties ook na het verdwijnen van dat bendelid verder gingen, ditmaal door “die vrienden van het bendelid” bleken deze sindsdien wel veel minder frequent en eerder toevallig, “wanneer ik de pech had dat wij op hetzelfde moment de school buiten wandelden, of dat wij elkaar binnen de schoolmuren tegenkwamen” (NPO, P.9).

Hoewel het CGVS dit soort pestgedrag uiteraard afkeurt, kan het uit uw verklaringen niet concluderen dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd doelgerichte vervolging op basis van het werk van uw vader. Zo betreffen uw verklaringen enerzijds blote beweringen, die u niet staft met documenten. Er dient anderzijds te worden opgemerkt dat u in de nasleep van het incident waarbij u het slachtoffer werd van fysieke agressie nog “ongeveer een jaar” in El Salvador verbleef en voltijds naar school ging. Er was sindsdien een vermindering van het pestgedrag, aangezien dat bendelid “zijn vrienden [...] beetje bij beetje afstand beginnen nemen” zijn (NPO, P.9). Deze incidenten kunnen hoe dan ook niet als zwaarwichtig genoeg worden beschouwd als element waarvoor u in aanmerking zou kunnen komen voor internationale bescherming. Bovendien gaf u

uitdrukkelijk aan dat deze incidenten ook in uw hoofde geen reden voor vertrek waren en beschouwde u het als “mijn persoonlijk probleem, dat ik intimidaties ondervond. Maar wij zijn uit El Salvador vertrokken omwille van de bedreigingen naar mijn moeder en mijn broer toe” (NPO, P.5). U haalde deze incidenten evenmin aan toen u op de DVZ gevraagd werd naar de redenen voor uw vertrek (vraag 5, vragenlijst CGVS dd 17/12/2021, zie administratief dossier).

Uit het geheel van bovenstaande elementen blijkt geenszins dat u op basis van uw asielrelaas in aanmerking komt voor internationale bescherming zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw paspoort heeft slechts betrekking op uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. De badge van uw vader werd reeds in het kader van de asielprocedure van uw moeder neergelegd op het CGVS, en werd aldus in bovenstaande beslissing uitvoerig besproken. Uit de recente loonfiche van uw vader kan hoogstens worden opgemaakt dat hij in februari 2023 werkzaam is voor de politie. Enerzijds kan daaruit geenszins de bevestiging van uw asielrelaas worden afgeleid, anderzijds dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat u een vermeende vrees voor vervolging inroept ten opzichte van El Salvador op basis van het werk van uw vader als politieagent, terwijl hij zijn werk in de loop der jaren gewoon zou verder gezet hebben. Deze tegenstrijdigheid bevestigt wederom dat er geenszins een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde kan worden vastgesteld.

Bijkomstig kan nog worden opgemerkt dat, hoewel u al sinds juni 2019 in België bent, u pas op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Hoewel u al sinds april 2020 meerderjarig bent, uw moeder en broer hun verzoek om internationale bescherming reeds op 28 juni 2021 geweigerd werd, en deze weigeringsbeslissing op 27 september 2021 werd bevestigd door de RvV, diende u pas een maand later zelf een verzoek om internationale bescherming in. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van uw vermeende vrees voor vervolging ten opzichte van El Salvador verder.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als zoon van een politieagent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.”

Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift op dat niet langer betwist wordt dat zijn vader bij de politie in El Salvador werkt nu hij loonstrookjes uit 2023 heeft overgelegd, doch in de bestreden beslissing wordt slechts vastgesteld dat uit de recente loonfiche van zijn vader hoogstens kan worden opgemaakt dat zijn vader in februari 2023 werkzaam is voor de politie en dat daaruit geenszins de bevestiging van zijn asielrelaas kan worden afgeleid. Verzoeker voert dan ook niet dienstig aan dat het werk van zijn vader een belangrijke aanwijzing is voor de problemen waarmee zijn gezin in El Salvador te kampen had. Voorts wordt er in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers profiel als zoon van een politieagent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, wat door verzoeker niet wordt weerlegd. Verzoeker verwijst naar – en citeert uit – algemene informatie waaruit zou blijken dat de benedeleden politieagenten en hun familieleden aanvielen, ongeacht de rang of functie van de betrokken politieagent, doch hieruit kan niet blijken dat er in El Salvador sprake is van groepsvervolging waarbij elke politieagent en al zijn familieleden het slachtoffer worden van benedegeweld. Voorts heeft deze informatie, in tegenstelling tot de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, geen betrekking op de persoon van verzoeker, noch op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert en kan zij bijgevolg niet volstaan om deze feiten aan te tonen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn vader vrijwillig een risicovolle taak op zich nam voor zijn land en accepteert dat hij daardoor een groot risico loopt dat hij wordt opgepakt en vervolgd door criminele bendes, maar dat zijn vader niet wilde dat zijn familieleden vanwege hem hun leven zouden riskeren, beperkt hij zich tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris, zonder deze gevolgtrekkingen te weerleggen. Hoewel het feit dat verzoekers vader nog leeft en werkt inderdaad niet betekent dat zijn leven niet in gevaar is en dat zijn familie veilig zou zijn als deze terugkeerde, vormt dit wel een indicatie voor de ontstentenis van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Dat verzoekers vader bij zijn oude en zieke grootouders woonde en voor hen moest zorgen, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien dient er op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen.

Verzoeker beperkt zich voorts tot een herhaling van zijn asielrelaas en zijn eigen standpunt, namelijk dat hij begreep dat zijn ouders in de gaten werden gehouden door criminele bendes in zijn buurt, dat hij met ervaring sprak over de bedreigingen aan het adres van zijn gezin, dat hij ook verklaarde dat leden van de bende hadden geprobeerd in te breken in hun huis in de kolonie en dat hij met grote oprechtheid vertelde dat hij in 2018 op weg van school naar huis verbaal was lastiggevallen en fysiek was aangevallen door jonge

leden van de bende vanwege het werk van zijn vader, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover te ontcrachten of te weerleggen. Met de loutere herhaling van deze elementen uit zijn asielrelaas en het louter minimaliseren van de motieven van de bestreden beslissing daaromtrent weerlegt verzoeker geenszins de concrete vaststellingen van de adjunct-commissaris. Aldus maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de adjunct-commissaris van de door hem afgelegde verklaringen.

Waar verzoeker nog laat gelden dat niet wordt betwist dat hij *“in een kolonie woonde waar de MS 18-groep sterk aanwezig was”*, wijst de Raad erop dat in het arrest met nr. 261 126 van 27 september 2021 reeds werd vastgesteld dat verzoekers moeder en broer twijfels zaaiden over de werkelijke verblijfplaats waar zij voorafgaand aan hun vertrek gewoond hadden. Verzoeker brengt thans geen elementen bij die hierover anders doen oordelen. De loutere omstandigheid dat hij in de loop van de administratieve procedure precieze verklaringen aflegde over zijn exacte adres volstaat niet om op objectieve wijze aan te tonen dat dit adres daadwerkelijk de plaats is waar hij met zijn gezin voorafgaand aan hun vertrek gewoond heeft. Verzoeker stelt nog dat hij video's en foto's van zijn huis in Miramundo toonde waar leden van criminele bendes onlangs hadden geprobeerd binnen te dringen, doch hierop is slechts de binnenkant van een huis te zien, zodat hieruit op geen enkele wijze kan blijken wat het precieze adres van dit huis is. Evenmin kan op basis van deze beelden op objectieve wijze worden vastgesteld dat het om het huis van verzoeker en zijn gezin gaat.

Aldus slaagt verzoeker er niet in om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire

van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met benedeleden omwille van het werk van zijn vader als politieagent, dat het pestgedrag waarmee hij beweert geconfronteerd te zijn geweest onvoldoende is om in aanmerking te kunnen komen voor internationale bescherming en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds. Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en dat *“(i)n these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van

september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen benedeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legerenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld. Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de adjunct-commissaris dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN